KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİS

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

Kapak baskısı: ECE OFSET Basımevi

1966 da hangi kadın artistimiz daha şanslı ?..

TÜRKAN ŞORAY
«En şanslısı»

TÜRKÂN ŞORAY

Türk sinemasının güzel gözlü artisti «Türkân Şoray» geçen yıl olduğu gibi, 1965 te de adından en çok bahsedilen, fimleri en çok hasılat yapan, kısacası «en başarılı kadın artist» olarak gene tahtında oturdu.

BELGİN DORUK

Belgin Doruk'un 1965 te yaptığı filmler içinde en dikkati çeken «Hep O Şarkı» oldu. Bu filmde gerek tip, gerek kostüm ve gerekse oyun olarak herşeyini ortaya koyan Belgin Doruk, 1966'ya yeni kararlarla girdi.

Bir kere kendi firmasının dışına da çıktı, dışarıdan gelen teklifleri kabul etti. Filmlerde yalnızca «küçük hanımefendi» olmaktan kurtularak fonksiyonu olan rollerde görüldü.

HÜLYA KOÇYİĞİT

Hülya Koçyiğit yerli sinemanın aranılan üç kadın oyuncusundan biri olmak niteliğini üzerinde taşıyor. «Sevgim ve Gururum» da seyirciyi yer yer ağlattı, «Dudaktan Kalbe» de güzel oyunu ile dikkati çekti.

1965 i son derece hareketli geçiren oyunculardan biri olan Hülya, yeni yıla da güvenle ve ümitle giren kadın artistlerden biri.

HÜLYA KOÇYİĞİT
«En ümitlisi»

1966: DÜNYA KUPASI YILI

1966 yılı Tokyo Olimpiyatları yılı olarak sporcuların hâtıralarında kalmaktadır. 1966 yılı ise Dünya Kupası yılı olarak akıllardan silinmeyecektir; zira bu defaki Dünya Kupası futbol finalleri her bakımdan büyük geçmeye adaydır.

1930 da ilki yapılan ve o zaman adı Jules Rimets Kupası olan Dünya Kupası maçları sonunda Uruguay şampiyonluğu almıştı. Bu sonuç kimseyi şaşırtmadı, çünki Uruguay bir meçhul olarak girdiği Olimpiyatlardan şampiyon çıkarken kudretini kabul ettirmişti. Ondan sonraki Dünya Kupaları İtalyanların zaferi ile geçti. İtalyanlar da Güney Amerikadan getirttikleri İtalyan asıllı futbolcular sayesinde kalkınmış ve zafere ulaşmıştı. Demek oluyor ki zafer yine lâtinlerin ve Güney Amerikalılarındı. İkinci Dünya Savaşından sonra yapılan 1950 Rio de Janeiro Dünya Kupası finalleri de sürprizli bir sonuç vermedi, Uruguay gibi kudretli bir takım bir daha Kupayı aldı. Zafer yine Güney Amerika fubolünündü. Fakat 1954 Dünya Kupası finallerinde Güney Amerika futbolü silindi, Macaristan ile Batı Almanya finalde kozlarını paylaştılar ve

(Devamı 32. sayfada)

KARAOĞLAN Okuyucularının yeni yıllarını candan kutlar, tebrik ve bağlılıklarına sonsuz teşekkürler eder.

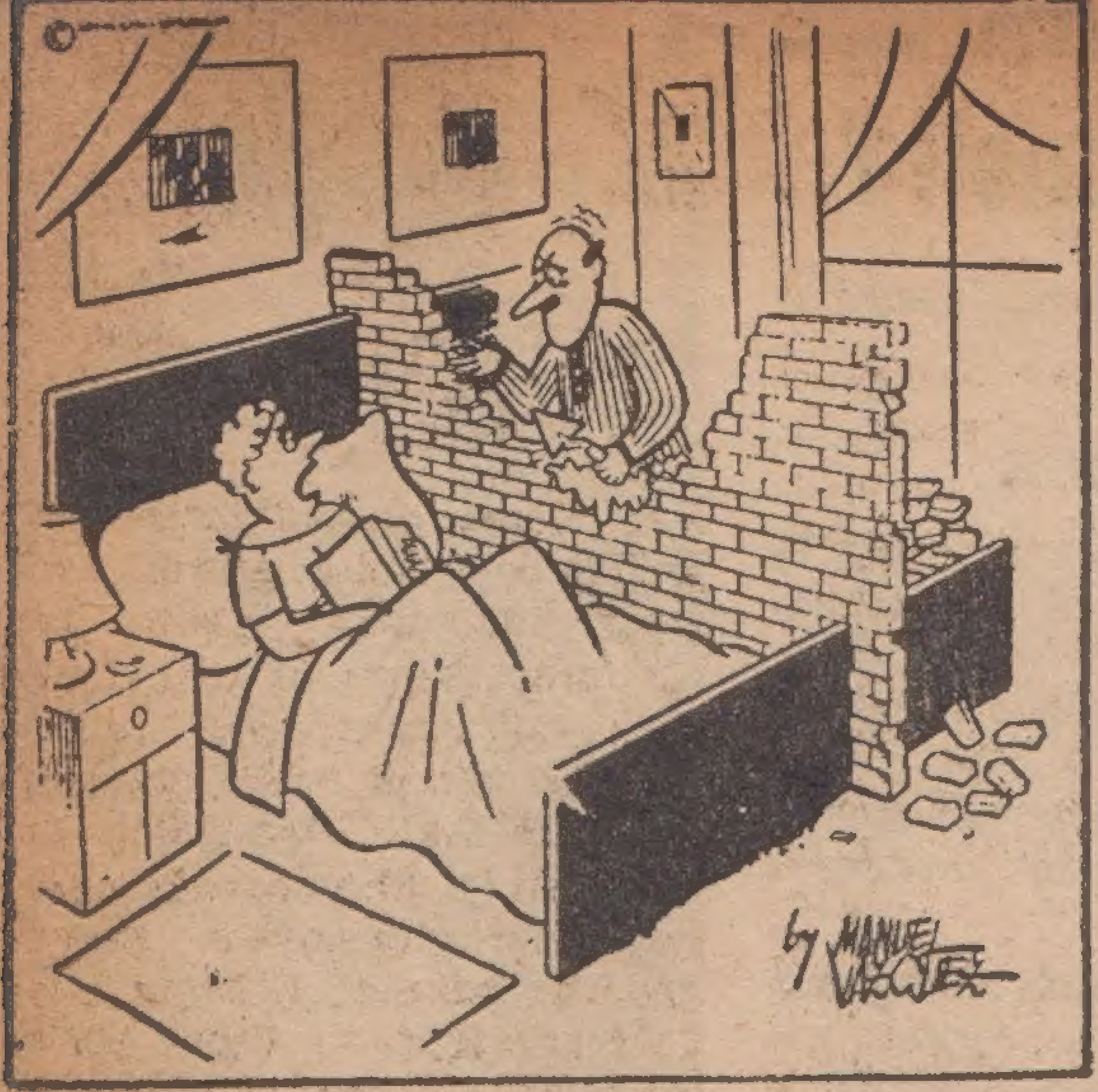

— *Sevgilim hâlâ dargın mısın?*

MİZAH

ÇİÇEKLERİN DİLİ

Delikanlının biri, elinde bir demek çiçek, Taksim'de sevgilisini bekliyordu. Nihayet küçük hanım çıka geldi, delikanlının elindeki çiçeklere baktı ve sert sert sordu :

— Aşkolsun, şimdi de bana yapma çiçek mi getiriyorsun?

— Ne yapayım sevgilim, o kadar geç kalıyorsun ki, taze çiçekler sen gelene kadar dayanamıyor, soluyorlar.

GEÇİT TÖRENİ

Meyhaneden sabahın üçünde çıkmıştı. Ve tabiî hep bu saatte meyhaneden çıkanlar gibi başladı yalpalamaya. Derken küt diye bir elektrik direğine bindirdi. Gayet ciddî :

— Affedersiniz beyim, kusura bakmayın, dedi.

Birkaç kararsız adım daha attı. Bir ikincisine, sonra bir üçüncüsüne, derken bir dördüncüsüne çarpmasın mı?... Nihayet dayanamadı, gidip bir kenara oturdu.

— Yok, dedi, olmayacak bu iş. En iyisi bir kenara çekilip, geçit töreninin sonunu beklemek.

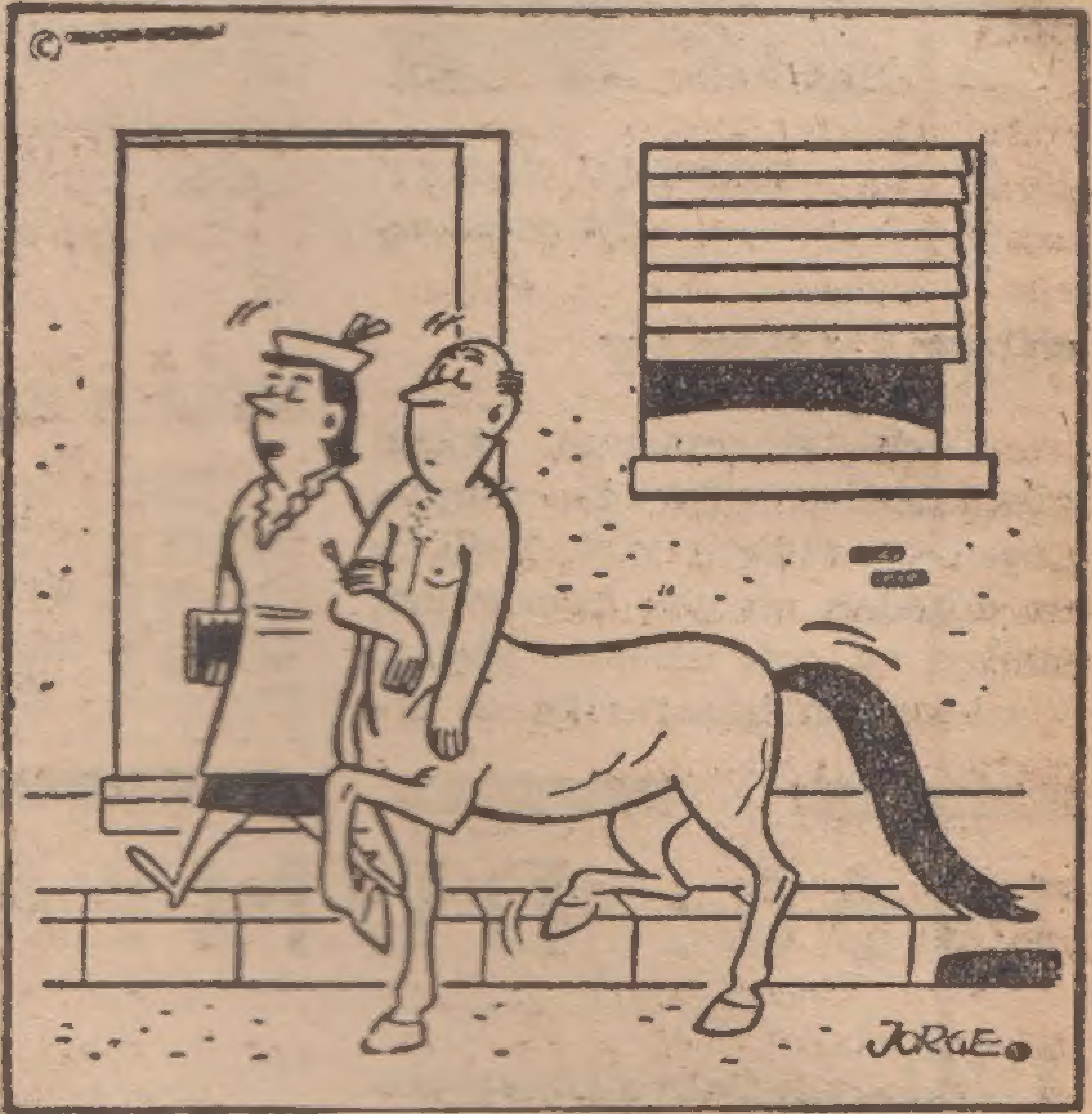

TRAFİĞE RİAYET

ŞEN FANİLER

Ciddî bir muayeneden sonra, doktor eski arkadaşına şöyle dedi :

— Dostum, doğrusunu söylemek vazifem. Böyle devam edersen, dünyadaki günlerini ciddî olarak kısalttığını bilesin.

Arkadaşı omuz silkti :

— Olsun be kuzum... Günlerim kısalabilir, ama sen benim geceler ne kadar uzun onu biliyor musun?

— *Senin gibi uykuda gezen bir hasta için fazla açık değil mi?*

AYNI KAPI

İki doktor sohbet ediyorlardı. Bir meslektaşına şöyle dedi :

— Bence hastalarımızın yarısını bize kötü aşçılar gönderiyor.

— Olabilir, diye cevap verdi diğeri. Ama hastalarımızın yarısını da usta aşçılara medyunuz.

Kanlı Yakut

V

ARTIK geriye size o nefis ve unutulmaz yemekler için teşekkür etmek kalıyor. Takdirimi bu şekilde ifade etmeme izin verir misiniz?» Yepyeni bir beş sterlinlik, Mrs. Ross'un eline doğru kaydı.

Kadın, kısaca, «Buna hiç lüzum yoktu, efendim,» dedi.

— «Rica ederim, rica ederim.»

— «Hakikaten çok naziksiniz, efendim.» Mrs. Ross hediyeyi bunu hak etmiş bir insan tavrıyla aldı. «Çok teşekkür ederim... İyi bayramlar efendim.»

Bu Noel günü de, diğer Noel günleri gibi sona erdi. Ağaçtaki mumlar yakılmıştı. Çay tepsisinde nefis bir torta vardı. Ama bundan pek az yenildi.

Akşam için de soğuk yemekler hazırlanmıştı.

Hem Poirot, hem de Mr. ve Mrs. Lacey, o gece erken yattılar.

Mrs. Lacey, «İyi geceler, Mösyö Poirot,» diye gülümsedi. «Hoşça vakit geçirdiğinizi umarım...»

— «Fevkalâde bir gün geçirdim, Madam. Fevkalâde bir gün.»

Mrs. Lacey, kaşlarını kaldırdı. «Pek düşünceli bir haliniz var, Mösyö Poirot.»

— «Erikli pastayı düşünüyordum, Madam.»

Mrs. Lacey, nezaketle sordu. «Acaba... pastayı biraz ağır mı buldunuz?»

— «Hayır, hayır. Hazım bakımından demek istemedim. Pastanın mânasının düşünüyordum.»

Yaşlı kadın, «Bu ananevi bir şey tabii,» dedi. «Neyse... İyi geceler Mösyö Poirot. Sakın rüyanızda erikli pastalar göreyim demeyin!»

Poirot soyunurken, kendi kendine, «Evet,» diye mırıldandı. «Bu erik pastası hakikaten üzerinde durulmağa değer bir mesele... Burada anlıyamadığım bir şeyler dönüyor...» Kafasını hiddetle salladı. «Eh... Elbet anlıyacağız.»

Poirot, bazı hazırlıklardan sonra, yatağına girdi. Fakat uyumak niyetinde de değildi.

Belçikalı hafiye, sabrının mükâfatını iki saat sonra gördü. Yatak odasının kapısı açıldı. Poirot, karanlıkta kendi kendine gülümsedi. Tahmin ettiği gibi olmuştu. Hafiye, bir iki saat öncesini, Des Lee Wortley'in kendisine büyük bir nezaketle uzattığı kahveyi düşündü. Poirot, bir kaç dakika sonra, Des'in arkası dönükken, fincanını masaya bırakmıştı... Sonra bunu tekrar almış ve Des'in bakışları altında kahvesini son damlasına kadar içmişti. Genç adam buna memnun olmuştu tabii. Poirot'nun bıyıkları, hafif bir tebessümle yukarı kıvrıldı. Zira, fincanı masaya bırakmış ve o arada elçabukluğuyla başkasınınkini almıştı. O gece, kendisi değil, bir başkası kahvedeki ilâcın tesiriyle mışıl mışıl uyuyacaktı.

Poirot, kendi kendine, «David adlı nazik ve dürüst genç,» dedi. «O çok üzüntülü ve bedbaht. Bu gece rahat rahat uyuması iyi olur. Şimdi gelelim bu sinsi misafirimize. O ne yapacak bakalım?»

Poirot, hiç kımıldamadan yatıyor ve intizamla, derin derin nefes alıyordu artık. Arada sırada da hafifçe horlamaktaydı.

Biri karyolaya yaklaşarak, üzerine eğildi. Sonra da, Poirot'nun iyice uykuya daldığına kanaat getirmiş olacak ki, doğrularak döndü. Köşedeki tuvalet masasına gitti. Elindeki ufak cep fenerinin ışığında Belçikalı hafiyenin masanın üzerine intizamla dişmiş olduğu eşyalarını tetkike başladı. Poirot'nun cüzdanını çabucak karıştırdı. Çekmeleri usulca açtı. Sonra da hafiyenin elbisesinin ceplerini araştırdı. Aradığını bulamamıştı galiba. Bir an durdu. Sonra da tekrar yatağa yaklaşarak, elini usulca yastığın altına soktu. Aradığı orada da değildi her halde. Zira ziyaretçi ne yapacağını bilmiyormuş gibi şaşkın şaşkın etrafına bakındı. Nihayet odadaki eşyaların ve diğer süslerin içine bir göz attı. Banyoya girdi, çıktı. Sonra hiddetle bir şeyler homurdanarak, dışarı fırladı.

Poirot, usulca, «Ah...» diye mırıldandı. «Hayal kırıklığına uğradın değil mi, dostum? Bu seni çok sarstı. Çok, çok sarstı... Püf! Sen Hercule Poirot'nun sakladığı bir şeyi kolay kolay bulacağını sanıyordun, değil mi? Budala» Sonra yana dönerek, derin bir uykuya daldı.

***

Belçikalı hafiye, ertesi sabah kapısının usulca fakat ısrarla vurulması yüzünden uyandı.

— «Kim o? Buyurun, buyurun.»

Kapı açılarak, eşikte Colin belirdi. Soluk soluğa kalmış olan çocuğun yüzü kıpkırmızıydı. Arkasında da Michael duruyordu.

— «Mösyö Poirot, Mösyö Poirot.»

— «Evet» Belçikalı hafiye, yatakta doğrulup oturdu. «Çay mı geldi? A... hayır! Gelen Colinmiş. Ne oldu yavrum?»

Bir an Colin'in sesi sedası çıkmadı. Müthiş bir şey dilinin

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

tutulmasına sebep olmuştu sanki. Aslında, Hercule Poirot'nun başındaki gecelik takkesi, çocuğun konuşma arzularının felce uğramasına sebebiyet vermişti. Nihayet Colin, kendini toplayabildi...

— «Şey... zannedersem... yani... bize yardım edebilir misiniz Mösyö Poirot? Çok ... feci bir şey oldu.»

— «Çok feci bir şey mi oldu? Ne?»

— «Bridget... şey ... o karların üstünde yatıyor... Hiç kımıldamıyor... Konuşmuyor da. Zannedersem... Ah! Siz gelip bakmaz mısını? Korkuyorum. Çok korkuyorum. Zavallı!... ölmüş galiba.»

— «Ne?» Poirot, örtüleri bir kenara itti. «Matmazel Bridget, ölmüş mü?»

— «Galiba... galiba... biri onu öldürmüş! Yerde kanlar var. Ah, ne olur gelin!»

Poirot, ihtiyatlı bir adamdı. Ayağına hemen ayakkabılarını giydi. Sırtına da içi kürklü kalın paltosunu geçirdi.

— «Geliyorum... Şimdi geliyorum... Diğerlerini de uyandırdınız mı?»

— «Hayır... Hayır... Meseleyi evvelâ size açtık. Bunun daha iyi olacağını düşündük... Büyük annemle, büyük babam daha kalkmadılar. Aşağıda kahvaltıyı hazırlıyorlar ama Perevell'e bir şey söylemedik. O ... Bridget... evin diğer tarafında. Terasla, kütüphanenin penceresinin yakınında.»

— «Anlıyorum. Haydi bakalım. Siz önden gidin. Ben peşinizden gelirim.»

Colin, hafiyenin neşeli ve muzip tebessümünü görmemesi için başını çevirdi. Yan kapıdan dışarı çıktılar. Hava açıktı. Güneş henüz ufukta fazla yükselmemişti. Artık kar yağmıyordu. Fakat kısa bir zaman evvel dinmişti bu. Şimdi bütün bahçe bembeyaz bir örtüyle kaplıydı. Dünya beyaz, tertemiz bir yerli artık.

Colin, soluk soluğa, «İşte!» diye haykırdı. «Ben... şey... işte, orada!» Melodrama kaçan bir tavırla işaret etti.

Sahne de hakikaten melodrama yakışacak gibiydi. Bridget bir iki metre ilerde, karların arasında yatıyordu. Sırtında kırmızı pijaması vardı. Omuzuuna da beyaz yünden bir şal almıştı. İşte bu beyaz şal kırmızı lekeler içindeydi. Kız, kafasını yana çevirmişti, siyah saçları yüzünü örtüyordu. Bir kolu, vücudunun altındaydı. Diğerini ise ileriye doğru uzatmış, yumruğunu sıkmıştı. Ve kırmızı bir gölcüğün ortasına da Mr. Lacey'in daha bir gece evvel misafirlerine gösterdiği büyük, yay biçimi bir Arap hançeri saplanmıştı.

Poirot, «Allahım,» diye bağırdı. «Bu tıpkı tiyatrodaki sahnelere benziyor.»

Michael, sanki boğuluyormuş gibi bir ses çıkardı. Colin hemen atıldı.

— «Biliyorum, biliyorum. Bu... insana sanki hakik değilmiş gibi geliyor... Ne acaip, değil mi? Şu... ayak izlerini görüyor musunuz? Her halde onları bozmamamız lâzım.»

— «A, evet, ayak izleri... Evet, evet, çok dikkatli davranmalı ve izleri bozmamağa çalışmalıyız.»

Colin, başını salladı. «Ben de öyle düşünmüştüm. Onun için sizi çağırmadan evvel kimsenin Bridget'e yaklaşmasına müsaade etmedim. Sizin, ne yapılması lâzım geldiğini bildiğinizden emindim.»

— «Ah, çok ihtiyatlı bir çocuksun, yavrum! Her halde bol bol detektif romanı okuyorsun. Böyle hâdiselerde, bir şeye dokunulmaması, cesedin olduğu gibi bırakılması şarttır. Fakat henüz orada yatanın bir ceset olduğunu bilmiyoruz. öyle değil mi? İhtiyat iyi bir şeydir ama evvelâ insanlık gelir. Polisten önce doktoru çağırmamız daha doğru olmaz mı?»

Colin, şaşalamıştı. «A, evet.. Tabiî, tabiî.»

Michael, telâşla, «Biz... düşündük ki...» diye bağırdı. «Yani... bir şey yapmadan evvel sizi çağırmamızın doğru olacağını düşündük.»

Poirot, başını salladı. «O halde siz burada durun. Ben, ayak izlerini bozmamak için Bridget'e öbür taraftan yaklaşırım... Ayak izleri de ne mükemml değil mi? Gayet belirli. Bridget'le bir adam o tarafa doğru gitmişler. Sonra adam geri gelmiş. Fakat, zavallı kızcağız dönememiş.»

— «Her halde bunlar katilin ayakizleri.» Colin, nefesini tutarak bekledi.

Poirot, «Tabiî,» diye cevap verdi. «Kaatilin ayak izleri. Adamın ayakları ince ve uzun. Acaip biçimli ayakkabılar giyiyor. Hım. Çok enteresan... Bunları tanımak çok kolay. Evet... Bence bu ayak izleri çok mühim.»

Aynı anda Des Lee Wortley'le Sarah da evden çıkarak onlara yaklaştılar.

Genç adam, ancak bir melodrama yakışacak bir tavırla sordu. «Burada ne yapıyorsunuz böyle? Sizi odamın penceresinden gördüm... Ne oluyor? A! Nedir bu? Şe... şey... şeye benziyor...»

Hercule Poirot, «Evet,» dedi. «Cinayete benziyor değil mi»

Sarah, hayretle bağırdı. Sonra da şüpheyle iki çocuğa baktı.

Des, haykırdı. «Yani biri bu kızı... adı neydi onun?... Hah, Bridget! Yani biri Bridget'i mi öldürdü? Peki ama bunu neden yapsınlar? İnanılacak şey mi bu?»

Poirot, içini çekti. «İnanılmayacak şey çok... Bilhassa kahvaltıdan önce... Sizin klâsiklerden birinde öyle diyor. 'Kahvaltıdan önce inanılmayacak altı şey...'» İlâve etti. «Lütfen hepiniz de burada bekleyin.»

Dikkatle bir daire çizerek, diğer taraftan Bridget'e yaklaştı ve onun üzerine eğildi. Colin ve Michael'in omuzlarının sarsılmasından, çocukların sessizce, katıla katıla güldükgüldükleri belliydi. Sarah onlara sokularak, usulca «Yine ne işler karıştırdınız?» diye sordu.

Colin, fısıldadı. «Aferin bizim Bridget'e. Ne harikulâde değil mi? Hiç kımıldamıyor.»

Michael de fısıltıyla cevap verdi. «Tıpkı cesede benziyor. Sanki ölmüş gibi...»

Poirot, doğruldu.

— «Korkunç, feci bir şey

bu.» Sesinde acaip bir ifade vardı.

Colin'le Michael dayanamıyarak arkalarını döndüler. Michael boğulur gibi sordu.

— «Şimdi... şimdi ne yapacağız?»

Poirot, ellerini açtı, «Yapılacak bir tek şey var. Hemen polis çağırmamız lâzım. Biriniz karakola telefon eder misiniz? Yoksa bunu ben mi yapayım?»

Colin mırıldandı. «Galiba... galiba...» Arkadaşına baktı, «Ne dersin, Michael?»

Michael, başını salladı. «Evet, bu kadar şaka kâfi.» öne doğru bir adım attı. İlk defa o neşeli, kendinden emin hali kaybolmuştu. «Çok... müteessirim efendim. Bize kızmayacağınızı umarım. Bu... bu... bir nevi şakaydı. Bayram şakası. Yani... anlıyorsunuz değil mi? Sizin için bir cinayet hazırlamağı düşündük...»

— «Benim için bir cinayet hazırlamağı mı düşündünüz? Yani bu... yani bu»

Colin izah etti. «Bu sizin için hazırladığımız bir sahne. Yabancılık çekmenizi istemiyorduk da.»

Hercule Poirot, «Aha...» diye bağırdı. «Anlıyorum. Bana 1 Nisan şakası yaptınız. Fakat bu gün Nisanın biri değil ki! Bu gün yirmi altı Aralık!»

Colin içini çekti. «Galiba böyle bir oyun hazırlamakla pek de iyi etmedik. Fakat... fakat... bize çok kızmadınız değil mi, mösyö Poirot?» Dönerek, «Haydi Bridget,» diye seslendi. «Kalk artık. Her halde iyice dondun!»

Lâkin karların üzerinde yatan kız kımıldamadı bile.

Hercule Poirot, «Çok garip,» diye mırıldandı. «Galiba sesinizi duymadı.» Düşünceli nazarlarla çocuklara baktı. «Bunun bir şaka, bir oyun olduğunu söylediniz değil mi? Bunun hakikaten bir şaka olduğundan emin misiniz?»

Colin, sıkıntılı sıkıntılı mırıldandı. «Tabiî! Bizim kötü bir

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

— «İzlere bakın, matmazel. Ne demek istediğimi hemen anlayacaksınız.»
Cesede doğru gelip, dönen ayak izleri Des'in bıraktıklarının aynıydı. Birbirlerinden farksızdılar.
— «Yani... bu işi Des'in yaptığını mı söylemek istiyorsunuz? Saçma!...»

TİYEN - ŞAN CANAVARI

Karaoğlan, Tiyen-Şan denilen vadide dolaşırken bir av tuzağına düşer. Tiyen-Şan'ın kızı tarafından tutsak edilerek saraya getirilir. Sonra da ceza olarak bir ahtapotla mücadeleye terkedilir. Saray, neticeyi merakla bekler...

niyetimiz yoktu.»

— «O halde Matmazel Bridget neden ayağa kalkmıyor?»

Colin, «Bilmem ki,» dedi.

Sarah, sabırsız bir tavırla bağırdı. «Haydi Bridget! Kalk artık! Aptal gibi orada yatıp durma.»

Colin endişeyle, «Hakikaten çok müteessiriz, Mösyö Poirot,» diye mırıldandı. «Sizden özür dileriz.»

Poirot, gayet acaip bir sesle cevap verdi. «Özür dilemenize hiç lüzum yok.»

— «Ne demek istiyorsunuz?» Colin hayretle ona baktı. Sonra tekrar döndü. «Bridget! Bridget! Ne var? Ne oldu? Bridget, niçin kalkmıyor? Neden hâlâ karların üstünde yatıyor?»

Poirot, Des'e işaret etti. «Siz, Mr. Lee Wortley. Lütfen buraya gelin...»

Des, Belçikalı hafiyenin yanına gitti.

Poirot, «Nabzına bakın,» dedi.

Des Lee Wortley, eğildi. Bridget'in koluna dokundu. Sonra da bileğini tuttu.

— «Nabız, durmuş...» Poirot'ya baktı. «Kolu kaskatı! O... sahiden mi ölmüş.»

Poirot, başını salladı. «Evet. Sahiden ölmüş... Biri komediyi trajedi haline sokmuş.»

— «Biri mi? Kim?»

— «Cesedin yanına kadar gelip, dönen bazı ayak izleri var... Ve bunlar sizin şimdi karın üstünde bıraktığınız ayak izlerine çok benziyor, Mr. Lee Wortley. Bakın, bahçe yolundan buraya gelen ayak izleri.»

Des Lee Wortley, telâşla döndü.

— «Ne... yani... beni mi itham ediyorsunuz? ***BENİ Mİ?*** Siz çıldırmışsınız! Bu kızı neden öldüreyim?»

— «Ah, evet. Neden?... Hım... Bakalım.»

Belçikalı hafiye eğildi. Bridget'in yumruğunu usulca, şefkatle açtı.

Des, irkilerek nefesini tuttu. Şimdi gözlerine inanamıyormuş gibi Bridget'e bakıyordu. Ölünün avucunda büyük bir yakuta benzeyen bir taş vardı.
tasından çıkan şey!» diye ba-
Genç adam, «Bu erik pas-
ğırdı.

Poirot, kaşlarını kaldırdı. «Öyle mi? Bundan emin misiniz?»

— «Tabii eminim.»

Des, çabucak eğilip, Bridget'in elindeki kırmızı taşı aldı.

Poirot hiddetle, «Bunu yapmamalıydınız,» diye homurdandı. «Hiç bir şeye dokunulmaması lâzımdı.»

— «Canım, cesedin vaziyetini değiştirmedim ya. Fakat bu... bu taş kaybolabilir... Halbuki delillerden biri bu. Şimdi bütün mesele polisi hemen buraya çağırmakta. Ben içeri gidip, telefon edeyim.»

Döndü ve telâşla şatoya doğru koşmağa başladı. Sarah, çabucak Poirot'nun yanına geldi.

— «Anlamıyorum,» diye fısıldadı. «Anlamıyorum...» Yüzü bembeyaz kesilmişti. Poirot'nun kolunu yakaladı. «Demin ayak izlerinden bahsederken, neyi kasdediyordunuz?»

— «İzlere bakın, matmazel. Ne demek istediğimi hemen anlayacaksınız.»

Cesede doğru gelip, dönen ayak izleri Des'in bıraktıklarının aynıydı. Birbirlerinden farksızdı bunlar.

— «Yani... bu işi Des'in yaptığını mı söylemek istiyorsunuz? Saçma!»

Aynı anda ileriden bir araba gürültüsü aksetti. Telâşla döndüler. Bir otomobil, son sürat, bahçe yolundan dış kapıya doğru gidiyordu. Sarah, bunun kimin arabası olduğunu biliyordu.

— «A, Des bu! Otomobil Des'in. O... o... herhalde telefon etmekten vazgeçti. Gidip polisi getirecek.»

Heyecanla evden fırlayan Diana Middleton, koşarak yanlarına geldi. Nefes nefese, «Ne oldu?» diye haykırdı. «Des, telâşla eve daldı. Bridget'in öldüğünü söyleyerek, telefona koştu. Ahizeyi kaldırıp, düğmeye bir iki defa bastı ama, telefon bozuktu. 'Her halde telleri kestiler,' dedi. 'En iyisi arabaya atlayıp, polisleri çağırayım...' Neden polis çağırılıyor?»

Poirot, işaret etti.

— «Bridget?» Diana, ona hayretle baktı. «Fakat... bu... bir şaka değil mi? Dün gece... bir şeyler duydum. Size bir oyun oynayacaklarını zannediyordum, Mösyö Poirot.»

Belçikalı, «Evet,» diye cevap verdi. «Aslında niyetleri öyleydi... Fakat artık hepimiz de içeri girelim. Burada donacağız. Mr. Lee Wortley, polis getirinceye kadar yapabileceğimiz hiç bir şey yok.»

Colin durakladı. «Ama... Bridget'i burada yalnız başına.. yalnız başına bırakamayız ki.»

Poirot, şefkatle mırıldandı. «Burada durmamızın Birdget'e hiç bir faydası olmaz. Gelin... Bu çok acı, çok feci bir hâdise. Ama artık Bridget'e yardım edemeyiz. İçeri girip, biraz ısınalım. Bir fincan çay veya kahve içelim...»

(Devamı gelecek sayıda)

Dev ahtapotun uzun, güçlü kolları, Karaoğlanı sımsıkı sarmış emici organları vücuduna yapışmıştı.. Fakat, Karaoğlan inanılmaz bir cesaret ve soğukkanlılıkla kavgaya devam ediyor, pençesine geçirdiği yumuşak gözleri alabildiğine sıkıyordu...
SU YÜZÜNE ÇIKMADAN KALIRSAK BOĞULACAĞIM!
Ahtapot, bir ara can acısıyla çırpınıp su yüzüne çıkınca Karaoglan iki üç soluk tazeledi..
BOYA SALDI. BU ONUN BOZGUNA UĞRADIĞINI GÖSTERİR! DAYANMALIYIM!
YAZIK OLDU! GÜZEL BİR KAVGA SEYREDECEKTİK!
BİRŞEY GÖRÜNMÜYOR! GİDELİM SONRA GELİR MORARMIŞ ÖLÜ SURATINI SEYREDERİZ!

Kuvvetli pençeleriyle ahtapotun iki gözünü iyice deşip parçalıyan Karaoğlan'ın, uzun kolların kıskacından kurtulması çok sürmedi...
CESARETİM, USLU GÜZEL'İN KUVVETİNE ÜSTÜN GELDİ, KAZANDIM!..
OHH!..
İYİ Kİ SAVAŞ ÖĞRETMENİM BAYSUNGAR'IN, ÇOCUKKEN, DENİZ KIYISINDA NASIL AHTAPOT YAKALADIĞINI ANLATMASINI CAN KULAĞIYLE DİNLEMİŞİM...
ŞİMDİ BURADAN NASIL ÇIKABİLECEĞİMİ DÜŞÜNELİM...
USLU-GÜZEL'E YEM ATILAN ŞU PENCEREYİ BİR İNCELİYEYİM!..

Akşama kadar bir cenneti andıran saray bahçesinde eğlenen mihrace akşamüstü güzel kızı ile geldi...
SAYA, AŞAĞIDA USLU-GÜZEL'İN KORKUNÇ GÖVDESİNDEN BAŞKA BİR ŞEY GÖRÜYOR MUSUN ?
HAYIR. USLU-GÜZEL, AVINI SANKİ ELİNDEN ALACAKMIŞIZ GİBİ ÜSTÜNE KAPANMIŞ KIMILDAMADAN DURUYOR!
29
PEK BİR ŞEY SEYREDEMEDİK, AMA YİNE DE EĞLENDİK SAYILIR, ÖYLE Mİ GÜZEL KIZIM ?
EVET! BABACIĞIM. YARIN YİNE KAPLAN AVINA ÇIKACAĞIM. ERKEN YATMALIYIM. İYİ UYKULAR...
Mihracenin güzel kızı Saya, saray ufağı yatak odasına girdi. Soyundu...
Yatağa girmek için yatak örtüsünü kaldırınca korkunç bir çığlık attı...
Yatağında Uslu-Güzel'in iğrenç kollarından biri kıvrılmış yatıyordu..

UZAKTAN GÖRÜLDÜĞÜ KADAR SEVİMLİ DEĞİL, DEĞİL Mİ ?.. USLU-GÜZELİ SİZ DE YAKIN-DAN BİR GÖRÜN İSTEDİM.
SEN.!? NASIL OLUR ?.. USLU-GÜZELİN ELİNDEN ŞİMDİYE KADAR KİMSE KUR-TULAMADI...
SİZ BANA BAKMAYIN... KORKUDAN NE YAPTIĞIMI BİLMİYORUM. BİR ARA BAKTIM Kİ USLU-GÜZEL'İ ÖLDÜRÜVERMİŞİM .!.
Bu sırada Mihrace de yatmak üzere, sarayın en süslü odasının kapısına yürüyordu...

Tı-Yen-Şan mihracesi-nin kapıyı açmasıyla, yukardan boynuna soğuk, yumuşak bir kolun düşüp dolanması bir oldu...
AAAA!
22
YETİŞİİİİN! USLU-GÜZEL ODAMDA!
Nöbetçiler koşuştu..
BU USLU-GÜZEL'İN KESİLMİŞ BİR KOLU, EFENDİMİZ!
KESİLMİŞ BİR KOLU MU? YOKSA...
KARŞILAŞTIĞIMIZ ANDANBERİ BENİM İÇİN AKLA GELMEDİK ÖLÜM TÜRLERİ DÜŞÜNÜYORSUN! SÖYLE ŞİMDİ, SENİ BEN NASIL ÖLDÜREYİM?
OH! HAYIR HAYIR! DİNLE BENİ YABANCI!..

23
Ölüm korkusu, güzel prensesi şaşkına çevirmişti. Çıplak olduğunu unutmuş, elini kolunu açа savura yalvarıyor, Karaoğlan'ı suçsuzluğuna inandırmağa çalışıyordu...
BEN ASLINDA KÖTÜ BİR KIZ DEĞİLİM. BENİ BÖYLE YAPAN BABAMIN SERT YARADILIŞIDIR.
BABANA SERT DEMEKLE ONUNLA AYNI KAFADA OLDUĞUNU GÖSTERMİŞ OLUYORSUN.
ONA CANAVAR DEMEK DAHA DOĞRU OLUR. SEN DE ONA LÂYIK BİR KIZ OLMAK İÇİN ELİNDEN GELENİ YAPIYORSUN. AL ŞUNU GEÇİR SIRTINA!
BENİ DİNLE VE İNAN YABANCI..! BÖYLE BİR DOSTA BÖYLE BİR İNSANA O KADAR İHTİYACIM VAR Kİ...
ÇABUK ANLATIRSAN DİNLİYEBİLİRİM SENİ...
Karaoğlan, canavarın güzel kızının odasında oyalanırken Ti-Yen-Şan Mihracesi de ahtapotun kesik kolunun esrarını aydınlatmağa çalışıyordu...
BİR ŞEYLER GÖREBİLİYOR MUSUN? BİR İZ VAR MI? AŞAĞIDA...
USLU-GÜZEL'İN BAKICISI, SU İÇİNDE CANSIZ YATIYOR. YABANCININ ÖLÜSÜNÜ GÖREMİYORUM. YOK..!

Ti-Yen-Şan mihracesi önce inana-madı, ama Karaoğlan'ın Uslu-Güzel'i ve nöbetçiyi öldürüp sarayda bir yere saklandığı kanısına vardı...
BÜTÜN ÇIKIŞ KAPILARINI KAPATIN! HER YERİ ARAYIN! ONU MUTLAKA BULUN!..
24
Hemen gonglara vuruldu, borular öttürüldü...
Tüm saray çerisi silahlanıp ayaklandı, kapıları tuttu...
Bu sırada prenses Saya'nın odasında...
İNSANLARI, İYİYİ, GÜZELİ SEVMEK İSTİYORUM. HER ZAMAN KARŞIM-DA BABAMIN ZULÜM, KÖTÜ-LÜK VE CAN YAKMA TELKİN-LERİNİ BULU-YORUM...

Saya'nın hıçkıra hıçkıra ağlıyarak hayatını anlatması Karaoğlan'a kötü-lüklerini unutturmuştu...
YILLARDIR BÖYLE HASTALIKLI BİR BABANIN ELİNDE NELER ÇEKTİĞİMİ BİLEMEZSİN. ANNEM DE HASTAYDI. GENÇ YAŞTA ÇILDIRARAK ÖLMÜŞTÜ...
GERÇEKTEN TALİHSİZ BİR KIZ İMİŞSİN, SAYA... SENİ BURADAN KAÇIRIP GÖTÜR-MEK İSTESEM GELİR MİSİN ?
NEREYE İSTERSEN GELİRİM SENİNLE... BURADA PRENSES OLMAKTANSA SENİN VE İYİ İNSANLARIN YANINDA KÖLE OLMAK BE' ICE DAHA İYİ...
Kız, küçük ağzını Karaoğlan'a uzat-mıştı. Burun delik-leri açılıp kapanı-yordu. Karaoğlan dayanamadı, kızı kucağına çekti...

Ti-Yen-Şan Mihracesi, bütün sarayı aratıyor, fakat kızının odasına bakmak aklına gelmiyordu. Güzel Saya ve Karaoğlan da her şeyi unutmuş sevişiyorlardı...
Taş koridorlarda koşuşan ayak seslerini, bağrışmaları duymadan yılların özlemini gideren iki âşık gibi katıksız, aralıksız seviştiler... Aradan geçen uzun zamanı ikisi de farketmemişti.
Neden sonra...
BULAMADIK BİR TÜRLÜ. BİR YERE SAKLANMIŞTIR. SAYA'YA SÖYLİYEYİM DE UYANIK BULUNSUN. O ÇILGINDAN HER ŞEY UMULUR. KIZIMIN ODASINA BİLE GİRMEYE KALKAR...

Karaoğlan genç kızın gerçekten iyi bir insan olduğuna inanmıştı.. Onu güzel sözlerle avutmağa çalışıyordu.
KÜÇÜKLÜĞÜNDEN BERİ HEP KÖTÜ ÖRNEKLER GÖRMÜŞSÜN.. YAZIK OLMUŞ SANA !..
27
AMA BUNLAR GEÇECEK. UFAK BİR GAYRETLE İYİ İNSAN OLABİLİRSİN.. O ZAMAN HERKES SENİ KORKU VE NEFRETLE DEĞİL, SEVGİ VE SAYGIYLA ANACAK. SENİN İYİLİĞİN İÇİN ÇALIŞACAĞIM, SAYA !..
NE KADAR İYİSİN. KENDİMDEN UTANIYORUM, KARAOĞLAN!
Mihrace kızının kapısına gelmişti.
SAYA ! SAYA KIZIM. AÇ KAPIYI !..
BABAM GELDİ !
ANLAŞILAN İZİMİ BULDULAR !..

KORKMA! ONLARI SAVAR GELİRİM ŞİMDİ!..
NASIL ATLATACAĞINI DOĞRUSU MERAK EDİYORUM, AMA AKILLI KIZSIN, BAŞARIRSIN!..
BUYUR BABACIĞIM! HAYROLA?..
USLU-GÜZELE ATTIĞIMIZ YABANCI KURTULMUŞ, KAÇMIŞ SAYA!..
ÖYLE Mİ?..
NE O? HİÇ ŞAŞIRMADIN. YOKSA BİLİYOR MUYDUN.. SENDE GARİP BİR HAL VAR. BENDEN BİR ŞEY GİZLİYORSUN.
Saya, ne diyeceğini bilemedi. Bir süre düşündü, sonra birden babasının göğsüne yaslandı...
EVET! YABANCI GENÇ İÇERDE BABACIĞIM. SANA YALAN SÖYLER MİYİM?.. BENDEN BUNU UMAR MISIN?.. BURAYA GELECEĞİNİZİ BİLİYORDUM. ONU OYALADIM!
BİR DAHA KENDİNİ BÖYLE TEHLİKEYE ATMA SAYA!..
ÇERİLER GİRİN İÇERİ!..

29
Mihracenin dev yapılı çerileri, büyük bir hışımla prensesin yatak odasına girdiler, ama görünürde kimse yoktu...
EFENDİMİZ, BURADA KİMSE YOK! HER YERİ ARADIK!..
OLAMAZ!.. ŞİMDİ ŞURADA YATAĞIMDA OTURUYORDU.
BİZ KONUŞUNCAYA KADAR KAÇTI DEMEK!.. İZİNİ BULUN!..
BULDUM! BURADAN KAÇMIŞ... BİR İPLE KARŞI AĞAÇLARA GEÇMİŞ!
KOŞUN! GÖZÜNÜZÜ DÖRT AÇIN! KAÇARSA HEPİNİZİ DİRİ DİRİ YAKARIM!

Karaoğlan akıl almaz cambazlıklar yaparak sarayın bahçesindeki ağaçlara ulaşmış yüksek duvarlardan birinin üstüne inmişti ..
KOLAY TESLİM OLAN KADININ İHANETİ DE KOLAY OLUR. İYİ Kİ BOŞ BULUNUP ODADA BEKLEMEDİM. AMA SAYA'DAN BUNUN ACISINI ÇIKARACAĞIM..
30
KARŞIDA BÜYÜK BİR ORMAN VAR. ONA ULAŞIP KAYBOLABİLİRİM VE BENİ YÜZYIL ARASALAR ELE GEÇİREMEZLER!
AMA SEVGİLİ ATIM YAĞMUR NE OLACAK? ONU BURADA BIRAKIP BİR YERE GİDEMEM.
BU GİBİ SERDENGEÇTİ YİĞİTLER ATLARINA DÜŞKÜN OLURLAR. ZAYIF İHTİMAL DE OLSA ATININ BAĞLI OLDUĞU AHIRA GİDEBİLİR. PUSU KURUN!..

AHIRIN KAPISINA BİR NÖBETÇİ KOYMUŞLAR. BURAYA GELEBİLECEĞİNİ DÜŞÜNMEMİŞLER DEMEK...
...
Karaoğlan, elinde kaçma imkânı varken sevgili atı Yağmur yüzünden geri dönüp sarayın ahırlar bölümüne gizlice girdi.
KUSURA BAKMA DOSTUM. BAŞKASI OLSA YUMRUK YERİNE BIÇAK YERDİN...
AZ DAHA SENİ ALMADAN GİDİYORDUM. BİR AN ÖYLE DÜŞÜNDÜĞÜM İÇİN BENİ BAĞIŞLA YAĞMUR'UM..!
Birden, ahırın kapısında bir sürü nöbetçi beliriverdi...
DEMEK ATINA CANINDAN ÇOK DEĞER VERİYORSUN DELİKANLI. ONA KAVUŞAYIM DERKEN CANINDAN OLACAKSIN...

Karaoğlan, durumun kötülüğünü anlamıştı, ama yine de kavgaya hazırdı...
CANIMI ALMAK SİZİ BİRAZ UĞRAŞTIRACAK, AMA KUSURA BAKMAYIN... HAYDİ GELİN BAKALIM...
32
DİNLE ASLANIM! ZORLU YİĞİTSİN. AKLINI KULLANIRSAN Tİ-YEN-ŞAN MİHRACESİNİN EN GÖZDE PEHLİVANI OLURSUN. HEM POSTU KURTARIR, HEM RAHAT EDER, HEM DE SAYGI GÖRÜRSÜN!..
LAFI AĞZ'NDA GEVELEYİP DURMA DA SÖYLE, NE DEMEK İSTİYORSUN?.. NASIL OLUYORMUŞ O İŞ?..
MİHRACE, İYİ DÖVÜŞENLERİ TAPARCASINA SEVER. KUL OLMAYA KARAR VER, CANINI BAĞIŞLAR SENİN! YOKSA ACIMADAN ŞARIN ORTASINDAKİ ALANDA KAZIĞA GEÇİRİLECEKSİN!..
ANLAŞILAN, İKİSİNDEN BİRİNİ SEÇMEK ZORUNDAYIM. KAZIKLARLA ARAM İYİ OLMADIĞINA GÖRE GALİBA Tİ-YEN-ŞAN MİHRACESİNİN KULU OLMAKTAN BAŞKA ÇIKAR YOL YOK!..
AFERİN, AKILLI ADAMMIŞSIN. MİHRACE BANA İNANIR. SENİ SARAY PEHLİVANLARININ ARASINA ALMASI İÇİN ONUNLA KONUŞACAĞIM!..

Nöbetçilerin başı olan orta yaşlı adam, Karaoğlan'ı inandırmıştı. Karaoğlan bir kale dibi odasında beklerken o, gitmiş Mihraceyle konuşuyordu...
33
EFENDİMİZ... NASIL DÖĞÜŞKEN VE AKILLI OLDUĞUNU GÖRDÜNÜZ. EĞER TAŞ OCAKLARINDA ÇALIŞAN YARIM DEVLERİ YETİŞTİRMEYİ GÖZE ALIRSA ÇOK GÜÇLÜ BİR ORDU KAZANIRIZ...
İYİ DÜŞÜNDÜN BARZAH! NEDENSE O GENCİN ÖLÜMÜNE GÖNLÜM BİR TÜRLÜ RAZI OLMUYORDU. GETİRİN ONU BİR KONUŞAYIM...
Karaoğlan'ı elini kolunu bağlamadan Mihracenin önüne çıkardılar...
MERMER OCAKLARINDAN SEÇECEĞİN GÜÇLÜ KUVVETLİ GENÇLERE SAVAŞMAYI, KILIÇ KULLANMAYI ÖĞRETİRSEN CANINI BAĞIŞLARIM...
BENİM İÇİN ZEVKLİ BİR İŞ BU. AMA NE KADAR ZAMAN İÇİN, ÖĞRENEBİLİR MİYİM?..
ÖLÜNCEYE KADAR! BU GÖREVİ YAPAMIYACAK HALE GELDİĞİN AN KAFANI CELLADIN KÜTÜĞÜNE KOYMUŞ OLACAKSIN!..
NE KADAR İYİSİNİZ RACA HAZRETLERİ...

34
BANA DA ÖYLE HAİN HAİN BAKMA! SENİN KIZ GİBİ TÜYSÜZ SURATINA AŞIK OLDUĞUMU SANMA.. BENİM İÇİN HAYATTA BİR TEK ERKEK VARDIR: BABAM!.
Mihracenin konuşması bitince kızı Saya' konuşmağa başladı...
BOYNUMA SARILIP AĞLADIĞIN ZAMAN BÖYLE SÖYLEMİYORDUN. GÖZYAŞLARINA İNANMAKLA NE APTALLIK ETMİŞİM.
AMA BİRGÜN YİNE AĞLAYARAK BOYNUMA SARILIRSAN BEN YAPACAĞIMI İYİ BİLİYORUM
BÖYLE BİRŞEYİ DÜŞÜNMEK BİLE ÇOK GÜLÜNÇ! HA HA HA!..
BARZAH! KARAOĞLANI MERMER OCAKLARINA GÖTÜR! YETİŞTİRECEĞİ ADAMLARI GÖRSÜN! SEÇME İŞİNDE ONA YARDIMCI OL! HEMEN YOLA ÇIKIN!..
O günü akşam:
BANA GENÇLİĞİMİ HATIRLATTIĞIN İÇİN SENİNLE İLGİLENDİM VE CANINI KURTARDIM. BUNU DA HİÇ BİR ZAMAN AKLINDAN ÇIKARMA ASLANIM!
ÇIKARMAM AMA SEN DE İKİDE BİR BAŞIMA KAKARSAN TADINI KAÇIRIRSIN!

Ti-Yen-Şan dağlarındaki mermer ocakları saraydan iki günlük yoldaydı. Ocaklarda çalışanlar bir an önce ölmek, bu yeryüzü cehenneminden kurtulmak için can atarlardı, ama sinek uçurmıyan bekçiler, kimseye ölmek fırsatını vermezlerdi...
NE KADAR DÖVDÜMSE FAYDA VERMEDİ. BU ADAM ARTIK ÇALIŞAMAZ ÇAVUŞ!..
BİZ DE ÇALIŞMIYANI BESLİYEMEYİZ. ATIN GÜNEŞİN ALTINA, GEBERSİN GİTSİN!..
35
HEEY! GÖRÜYOR MUSUN! BU GELENLER MUTLAKA SARAYIN ESKİ BAŞ PEHLİVANI BARZAH'LA ADAMLARIDIR!..
EVET! YOKSA BURAYA BAŞKA KİM GELİR? EPEY ZAMANDIR GÖRÜNMEMİŞTİ. GENE ADAM SEÇMEĞE GELİYOR OLMALI!..

İŞTE GELDİK KARAOĞLAN. YETİŞTİRECEĞİN PEHLİVANLARI BU ESİRLER İÇİNDEN SEÇECEKSİN!
EVET AMA, BU ZAVALLILARIN DÖĞÜŞECEK HALİ KALMAMIŞ Kİ.. BAKSANA ÖLDÜRESİYE DÖĞÜŞÜYORLAR!
BÖYLE OLMASI LÂZIM. HEM İYİ KAVGA ETMELERİ İÇİN İNSANLARA OLAN HINÇLARI KAMÇILANIYOR, HEM DE GÜNLÜK MERMER ÇIKIŞI DAHA ÇOK OLUYOR!
BU İNSANCA BİR İŞ DEĞİL, BARZAH! GÖZLERİMLE GÖRMESEM İNANMAZDIM..
HEEEY! ÜNLÜ PEHLİVAN BARZAH.. İÇİMİZDEN BİR ÖKSÜZÜ ÇÖLE BIRAKACAKLAR. SÖYLE ASKERLERE ONU BAĞIŞLASINLAR! YOKSA...
YOKSA NE OLUR? SÖZÜNÜN GERİSİNİ İYİCE DÜŞÜN VE TAMAMLA..!

...YOKSA BEN YAPACAĞIM. BİLİRİM BARZAH! ÖLÜMDEN KORKMUYORUM. ÇÜNKÜ BÖYLE YAŞAMAKTANSA ÖLMEK DAHA İYİ... SÖYLE ADAMLARINA, ARKADAŞLARIMIZI BIRAK-SINLAR!..
37
İŞİNE DÖN! KAFA TUTTUĞUN İÇİN CEZANI BEN VERECEĞİM SANA!..
BANA BİR SOLUKLUK ZAMAN VERİN... YİNE ÇALIŞABİLİRİM. YALVARIRIM! BANA ACIYIN. ÇALIŞIRIM. DAHA ÇOK ÇALIŞIRIM BEN!..
Bu sırada güneşin altında ölüme bırakılacak olan tutsak son bir umutla yalvarıyor-du...
KİMİ KANDIRIYOR-SUN SEN, KÖPEK! YÜRÜ!
BIRAK ONU VİCDANSIZ! GÖRMÜYOR MUSUN DURUMU-NU YOKSULUN?..
SUAT YALAZ
Nöbetçinin kamçısı son defa tükenmiş esirin su-ratında şaklayınca kafa tu-tan arkadaşı ortaya atıldı.

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Muammer Bayatlı — Bâlâ

«Erkence selâmlarımı sunarım. Size bir mektup göndermiştim ve bazı Karaoğlan dergisinin sayılarını istemiştim. Cevabını aldım, teşekkür ederim. Fakat bu sayıları Bâlâ kasabamızda bulamadım onun için sizden bir ricam var: Bu sayıları bana ödemeli olarak gönderebilir misiniz? Acele cevap beklerim. Suat ağabey sizin ve Kaaroğlan'ı beyaz perdede canlandıran Kartal Tibet'in imzalı fotoğrafını istiyorum.»

Mektubunuzda bahsettiğiniz sayıların numaralarını yazmamışsınız. Üstelik ödemeli işlem yapmadığımızı bu sütunlarda bir çok kereler açıkladık. İstediğiniz nüshaların sayılarıyla beraber, tutarını pul olarak yollamanızı rica ederiz. Fotoğraflar ilk fırsatta adresinize yollanacaktır.

Nur Turan — Ankara

«Ben ve ağabeyim Karaoğlan'ın devamlı okuyucularından biriyiz. Yalnız biz değil, sülâleden hepsi hemen hemen Karaoğlan okuyor. İnanın ki New Yorkdaki dayımın çocuklarına bir zaman Kaan göndermiştik. Şimdi de Karaoğlan'ın macera ciltlerini gönderiyoruz. Bir kız çocuğu için belki acayip ama, Karaoğlan'ı ilk önce ben, sonra ağabeyim, kızkardeşim, annem ve babam okuyoruz. Karaoğlan'ın çıkacağı günü merakla bekliyoruz. Size bir sorumuz ve ricamız var. Sorum:

Suat Yalaz'ın çizmiş olduğu Kaan başka maceralarla çıkamaz mı?

Ricam ise, Suat Yalaz, Kartal Tibet ve Tülin Elgin'in ismime imzalanmış birer resmini gönderir misiniz? Ağabeyim sadece Suat Yalaz'ın resmini rica ediyor.»

Sizin ve bütün ailenizin «Karaoğlan»'a karşı beslediğiniz ilgiden dolayı teşekkür ederiz. Suat Yalaz'ın evvelce çizdiği «Kaan»'ı yeniden çıkarmayı biz de düşünüyoruz. İstediğiniz imzalı fotoğrafları temin edince yollıyacağız.

Abdullah Kaymak — Ankara

«Karaoğlan'ı çok seven okuyuculardanım. Her perşembe gününü sabırsızlıkla beklerim. Sizden birkaç istekte bulunacağım. Eğer bu isteklerimi yerine getirirseniz çok memnun olacağım.

1 — Eğer mümkünse Suat Yalaz'ın ve Kartal Tibet'in birer imzalı fotoğrafını istiyorum.

2— Altaydan Gelen Yiğit filminden bazı kısımların dergide yer almasını arzuluyorum.

3 — Ergenekon Destanı romanınızın cildi çıkacak mı?

4 — Karaoğlan maceralarına babası Bayborayı niçin koymuyorsunuz? Eğer koysanız daha güzel olmaz mı?

Bu isteklerimi yerine getirirseniz, bir Karaoğlan hastasını çok ama çok memnun etmiş olacaksınız.

İşlerinizde başarılar temenni ederim.»

Sorularınızı sıra ile cevaplıyoruz:

1 — İmzalı fotoğrafları ilk fırsatta yollıyacağız.

2 — Altaydan Gelen Yiğit filminin fotoğraflarıyla bir foto roman yapmayı düşünmekteyiz.

3 — Ergenekon Destanı cilt halinde çıkacak.

4 — Baybora'yı her Karaoğlan macerasına katmak mümkün olmuyor. Ama imkân olunca da görüyorsunuz ki koyuyoruz. Bundan sonraki maceralarda bu arzunuzu gözönünde tutacağız.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar

RED KİT / Mahkemede

HMM.. ACELE ETMEYİN..
BİR SÜRÜ
YAZI VAR
HA... HÂKIM... KO... KOCA... BİR
YA... BA... NIDIR!
BRAVO!
BRAVO!
YAŞAA!
YIPPUU!
YAŞŞAA!
BRAVO!
TAMAM! DEVAM EDELİM
PARALAR ZAPTEDİLDİ...
BURASI KUMARHANE
DEĞİL!
BİR
AVUKAT
İSTERİM!
ASALIM!
18

SUSUN! MAHKÛM HAKLI... DİLSİZ GEVEZEYİ GETİRİN!
MÜDAFAA AVUKATISIN! BİR HAREKET YAPARSAN SENİ ASARIM!?
GÜZEEL... ŞİMDİ ARA VERELİM!
MAHKEME
JÜRİ HEYETİ VE MAHKÛM İÇEBİLİR!
SOĞUK BİRA
SERT VİSKİ
AZ SONRA
TAMAM! BAŞLIYALIM SENİ SÜRÜ ÇALMAKLA SUÇLANDIRIYORUZ...
MAHKEME
19
YALAN! BU SÜRÜ GÜMÜŞKÖYE GİDİYOR ONU BEN SÜRÜYORUM.
RRRRR..

ASALIM'
ÖLÜ GÖMEN! ŞÜKÜNU BOZDUĞUN İÇİN 20 DOLAR CEZA!..
ŞAHİTLER GELSİN! BAKALIM!
JÜR
?!
EVET! BUYDU.. BEN GÖRDÜM
EVET'
TAMAM!
JÜRİ KARARINI VERSİN İÇERDE BOL VİSKİ VAR ÇIKINCA PARASINI VERİN!
20

DEVAMI VAR....

(Baştarafı 1. sayfada) bu defa sürpriz oldu, kimsenin şans tanımadığı Almanya Kupayı aldı. Dünya Kupalarında bu en büyük sürprizdi.

Bundan sonraki Dünya Kupalarında Güney Amerikanın rövanşı müthiş oldu: Brezilya üst üste Dünya Kupasını aldı. 1958 ve 1962 de yalnız Kupaları almakla kalmayan Brezilya, bu mücadelede Pele, Garrincha, Didi, Vava, Amerildo gibi süper yıldızlar ve bütün dünyada taklid edilen bir 4-2-4 sistemi de ortaya attı.

1966 Dünya Kupası finalleri 16 takım arasında İngilterede oynanacak. Bugüne kadar Kupa'da daima sönük kalan kendi sahasında oynuyor; bu durum Kupa'ya büyük bir heyecan katacaktır; iddialı İngiliz takımı Kupada çetin maçlar ortaya koyacak, klâsik İngiliz futbolünün savunmasını yapacaktır. Bundan başka Avrupada son yılların iki genç, dinamik takımı olarak isim yapan Portekiz ile İtalya, kolay yutulur lokma olmadıklarını yaptıkları eleme maçlarında gösterdiler. Avrupanın Pele'si olarak sayılan Eusebio, Coluna, Augusto, Simoes ve Germano'nun takımı Portekiz, Avrupanın sürpriz, avtsayder takımı olarak Kupaya girmektedir. Oyun güzelliği ve tekniği bakımından seyircileri tatmin eden Portekiz millî takımı, neticeye de gitmesini bilen ve amatör ruhu çok kuvvetli bir takımdır. Yıldızlar dolu bu takım Brezilyaya bile kök söktürmüş, yenmiş bir takımdır.

İtalyaya gelince; İtalyaya iki defa Dünya Kupasını kazandıran meşhur Pozzo'dan sonra şimdi kudretli bir ikinci teknik direktör buldular. Küçük Pozzo adı verilen Fabri İtalyan takımına yepyeni bir yüz verdi. Bugün İtalyan millî takımının yıldızları olan Rivera, Fachetti, Corso, Salvadore, Avrupanın en beğenilen futbolcularıdırlar ve teknik bakımından Brezilyalılardan aşağı değildirler.

Şampiyonlukta iddialı Brezilya, saydığımız bu üç takımdan çekiniyor. Rusya, Macaristan ve Batı Almanyaya şans veren yok, İspanya da hiçbir zaman Dünya Kupasında bir varlık olamadı. Güney Amerika takımları içinden Arjantin bu defa çok hazırlıklı. Uruguaydan da iyi durumda ama Brezilya futbolü için Güney Amerika futbolü yabancı değil, onların oyunu ters geliyor. Güney Amerika futbolünün de asıl çekindiği Avrupa futbolünün sertliği, sür'at ve mücadele kabiliyetidir.

İşte birbirine karşıt karakterdeki futbollerin mücadelesi halinde geçecek olan 1966 Dünya Kupası maçları 1966 yılını heyecanı ile kapsayacaktır.

OGAN

Baştanbaşa resimli Kahramanlık Dergisi

OGAN

Pek Yakında Çıkıyor!

OGAN

Bir KARAOĞLAN Yayınıdır

Basıldığı Yer : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBIZOROS
GIDIP YEMEĞİ GETİREYİM!
YEMEK DÜŞÜNMEYECEK KADAR HAVA SICAK. FAKAT BOBİ'NİN KUYRUĞU BANA BİR AKIL VERDİ!
YELPAZEYİ KEŞFETTİM!
?
KUYRUĞUNU BİRAZ SALLAMA!
ŞİMDİ ORTALIK SERİNLENDİ!
DİKKAT GELİYOR!
FAF
FAP
KLAP
FAP
FAP
FAP
O PASTA HEPİMİZ İÇİNDİ!
BİZİ AÇ BIRAKTIN! ŞİMDİ YEMEĞE GÖTÜRECEKSİN!!.
LOKANTA

Karaoğlan Yayınları Sunar...

YEPYENİ, BAŞTANBAŞA
RESİMLİ KAHRAMANLIK
DERGİSİ OGAN

Pek Yakında Çıkıyo